

Gertrud Malmberg

SPÖKET I TRÄDGÅRDEN

Omslag och vinjetter:
Emilia Sällryd

HEGAS

1

En mystisk figur

Jag vaknade mitt i natten. Det hördes ett konstigt ljud.

Jag satte mig upp i sängen.

Då hörde jag det där ljudet igen. Och nu visste jag vad det var.

Så där lät alltid vår trädgårdsbänk.

Bänken var av trä och ganska gammal.

Den stod under ett träd ute på gräsmattan.

Knirr, knarr lät det alltid när någon satt på den. Knirr, knarr.

Det var ju inget konstigt med det. Men mitt i natten!

Jag såg på klockan. Tio i tre.

Varför knarrade vår bänk tio i tre på natten?

Jag satt alldeles stilla och lyssnade.

Fönstret var öppet en liten bit. Det var i början av juni och nätterna var varma.

Där ute hördes bara fåglar som kvittrade och flaxade.

Så kom plötsligt det där knarrande ljudet igen.

Jag reste mig, gick fram till fönstret och lyfte lite på gardinen.

Det satt någon på bänken! En vit, ganska liten figur.

Ett spöke! tänkte jag. Det måste vara ett spöke!

Jag släppte gardinen och satte mig på sängen.

Mitt hjärta bankade fort, fort.

Men jag trodde ju inte på spöken. Så knäpp var jag inte.

Jag reste mig igen och smög fram till fönstret. Jag lyfte på gardinen.

Figuren fanns kvar!

Den hade vita kläder och vita skor och vitt krulligt hår.

Benen var korta. De nådde inte ner till marken. De hängde och dinglade över bänkens kant.

Figuren såg bort. Så jag kunde inte se ansiktet. Den satt stilla. Alldeles, alldeles stilla.

Det är nog ett barn, tänkte jag.

För den var så liten. Men den såg ändå gammal ut, på något sätt.

Jag stod länge alldeles tyst och bara tittade.

Mitt hjärta bankade hela tiden.

Det var så konstigt alltihop.

Det satt en vit, okänd figur i vår trädgård. Mitt i natten!

Så märkte jag plötsligt att jag höll på att kissa på mig.

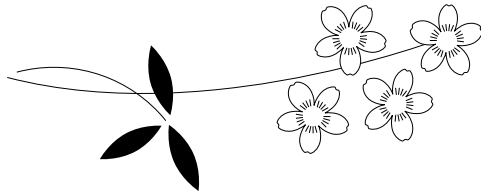
Det var kanske därför som jag hade vaknat, egentligen. För att jag var kissnödig.

Jag släppte gardinen och sprang fort ut i badrummet.

När jag kom tillbaka till mitt rum lyfte jag
sakta på gardinen igen.

Figuren var borta!

Det satt inte längre någon på vår bänk.

2

Var det en dröm?

Min klocka ringde halv sju.

Jag kunde nästan inte öppna ögonen!
Jag hade sovit alldeles för lite.

Det hade varit svårt att somna igen,
efter att jag sett den vita figuren.

Konstiga tankar flög runt i mitt huvud.

Var det verkligen sant det jag hade sett?
Eller drömde jag?

Spöken trodde jag faktiskt inte på. Men
den där lilla vita figuren på bänken kunde
väl ändå inte vara en vanlig människa?

Jag måste ha drömt, tänkte jag. Eller
också har jag blivit knäpp.

Jag gick ut i badrummet och tittade på mig
själv i spegeln. Men jag såg normal ut.